

1888-03-19

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 6 7

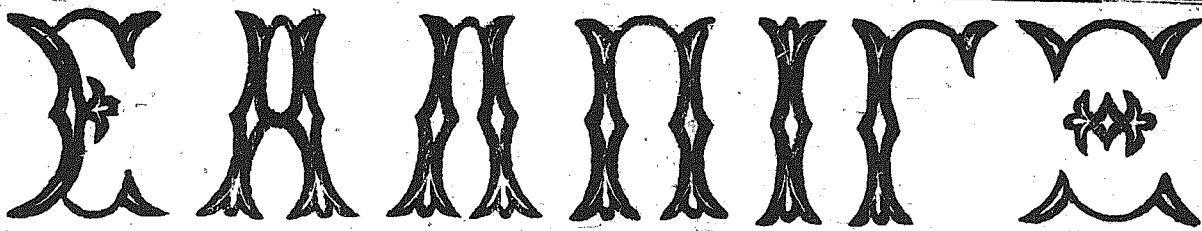
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10319>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις προ-
κληρωταί. Εἰδοποιή-
σεις καὶ διατριβαὶ κατ'
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΝ ΤΗ ΧΕΙΡΙ ΚΑΙ ΟΥΤΩ ΒΟΗΘΩΜΑΙ.

Ἀπεφασίσθη τέλος ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν παγκύπριον ὑπόμνημα ἀπελθῇ καὶ δώσῃ ἰδίαις χερσὶ παγκύπριος πρεσβεία. Τὸ τοιοῦτο συνάδει πρὸς τοὺς πόθους καὶ εὐχὰς τῶν κατοίκων, διό καὶ χαρμωδύνως ἐγένετο ὑποδεκτὴ ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τοῦτο ἐκλεγείσης ἐπιτροπῆς. Πλὴν «ἐν τῇ χειρὶ καὶ οὕτω βοήσονται», λέγει μία παροιμία. Ἀπὸ τῆς θεωρίας πρόκειται νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν πράξιν καὶ ἀνάγκη νὰ φροντίσωμεν τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα. «Δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἀνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι». Ἀρκετὰ ἐδούλευσεν ἡ γλῶσσα καὶ ὁ λάρυγξ καὶ ὁ κάλαμος πρέπει τώρα νὰ δουλεύσῃ ἡ μᾶλλον νὰ παλλίσῃ καὶ ἡ χεὶρ μετὰ τὸ βαλάντιον. Τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶνε ὅμοιον τῶν πολλῶν ἐκείνων διὰ τὰ ὁποῖα ὅταν πρόκειται περὶ συζητήσεως δυνάμεθα νὰ συζητήσωμεν καὶ ἀκαδημαϊκῶς μάλιστα ἐντός καφενείων, ὅταν ὅμως πρόκειται περὶ ἐνεργείας, στρέφομεν ἀμέσως τὰ νῶτα καὶ ἄλλοι μὲν τὸν ἀγρὸν ἄλλοι δὲ τοὺς βόας ἀπερχόμεθα δοκιμάσαι. Πρόκειται περὶ ζωῆς ἢ θανάτου· πρόκειται περὶ ἀναστάσεως ἢ ταφῆς. Εἶνε ὁ τελευταῖος κατὰ τοῦ ὀλέθρου ἀγὼν· εἶνε ἡ τελευταία κατὰ τῆς καταστροφῆς μάχη. Ἐμπρὸς λοιπόν! Ἄς προβάλωμεν στήθος ἢ μᾶλλον βαλάντιον γενναῖον. Ἄς ἐκταθῇ ἡ χεὶρ ἀφοῦ προηγουμένως βεβαιωθῇ εἰς τὸ ἔλαιον τῆς γενναιοδωρίας, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἂς καταλερωθῇ καὶ τὸ βαλάντιον.

Καὶ πρῶτον μὲν ἔχομεν τοὺς ἀρχιερρατικούς θρόνους οἵτινες θὰ συνεισφέρωσιν ἕκαστος ὅ τι εἶνε δυνατόν ἀλλὰ καὶ ἀξιοπρεπές. Δεύτερον ἔχομεν τὰ Μοναστήρια, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ὑστερήσωσι τοῦ καθήκοντος τούτου καὶ πρῶτος ἐδήλωσε, καθ' ἃ πληροφορούμεθα, τὴν καλὴν πρὸς τοῦτο διάθεσίν του ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος Κύκκου κ. Σωφρόνιος, ὁ ἀξιοπαίτως διέπων τὰ τῆς ἱερᾶς ταύτης Μονῆς. Τρίτον ἔχομεν τὰς Ἐκκλησίας, αἵτινες τὸ κατὰ δύναμιν δέον νὰ συνεισφέρωσι καὶ τέταρτον ἔχομεν τοὺς δυναμένους, φιλοπατρίδας λαϊκοὺς καὶ κληρικοὺς, αἵτινες προθυμῶς θὰ λύσωσι τὸ βαλάντιον πρὸ τῆς ἱερᾶς

ταύτης πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεως. Ἀλλὰ πῶς καὶ ὑπὸ ποίων δέον νὰ ἀποσπασθῶσιν αἱ συνδρομαί;

Ἐὰν ᾗτο δυνατόν, χάριν τοῦ νὰ μὴ ἐπέλθῃ βραδύτης εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς πρεσβείας, νὰ ἐνεργηθῇ ἐν δάνειον καὶ ἀμέσως νὰ ἀρχίσῃ ἡ συνάθροισις τῶν συνδρομῶν θὰ ᾗτό τι καλόν, πλὴν τὸ τοιοῦτο θὰ προσκρούσῃ ἀμέσως εἰς πολλὰ, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀποφύγωμεν. Ἡμεῖς λοιπὸν θεωροῦμεν ἀναγκαῖον ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν συσκέψει μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχηγῶν ἀφοῦ προὔπολογίσῃ τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης νὰ ἀνοίξῃ καταλόγους, ἐφ' ὧν, ἀφοῦ σημειωθῇ πρῶτον τὸ κατὰ δύναμιν ποσόν, ὅπερ θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῶν θρόνων καὶ τῶν μοναστηρίων, νὰ σημειωθῇ καὶ τὸ ποσόν ὅπερ δύναται ἕκαστη Ἐκκλησία νὰ δώσῃ, καὶ νὰ ὁρισθῶσι κατόπιν κατὰλληλα πρόσωπα νὰ περιφέρωσι κατὰ διαμερίσματα τοὺς ὑπογεγραμμένους τούτους καταλόγους, διὰ νὰ εἰσπράξωσι τὰς συνδρομας. Κατόπιν δὲ οἱ αὐτοὶ κατάλογοι, ἢ ἄλλαι, νὰ παρουσιασθῶσι καὶ εἰς τοὺς δυναμένους νὰ συνεισφέρωσιν ὅ τι ἕκαστος προαιρεῖται.

Τοιοῦτόν τινα τρόπον θεωροῦμεν ἡμεῖς κατάλληλον πρὸς συνάθροισιν τῶν συνδρομῶν, ἐὰν δ' ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθῇ ἢ γνωρίσῃ ἄλλον καταλληλότερον ἂς προβῇ, διότι δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ χάνωμεν. Πρὸς τούτοις εἶνε ἀνάγκη νὰ γνωρισθῇ ἐγκαίρως ποῖον ποσόν εἶνε δυνατόν νὰ εἰσπραχθῇ ἐν τῷ τόπῳ, ὥστε νὰ ἔχωμεν τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ ζητήσωμεν τὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων φιλοπατρίδων πατριωτῶν, ζώντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἀφοῦ ἐνεκρίθη ἀπαξ ἡ ἀποστολὴ πρεσβείας, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν προβαίνομεν καὶ εἰς τὰς ἐνεργείας ταύτας, ὧν ἀνευ οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι.

ΤΑ ΕΝ Τῷ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚῳ.

Δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ ἀκολουθήσωμεν ἐξέτος καὶ ν' ἀναδημοσιεύωμεν ἐν συστάσει τὰ τοῦ νομοθετικοῦ μας. Θὰ ἀρκεσθῶμεν μόνον εἰς τὸ νὰ δημοσιεύωμεν κατόπιν ποῖου νομοσχεδίου ἐψηφίσθησαν ὡς καὶ σὺν ταῖς νομοσχέδια ἐν περιλήσει. Τούτοις δὲ, διότι οὐκ ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον ἐστὶν ὅτι εἰς τὸν ἔχοντα εἶνε δυνατόν νὰ γείνη, οὐδὲν ἀδυνατείται ἐφροντίσασθαι νὰ ἔχωμεν ἐν τῇ Νομοθετικῇ

Κατὰ καθήκον ὅμως λίαν προσεκτικῶς ἀναγινώσκωμεν τὰς ἐν τῇ συναδελφῇ «Φωνῇ» δημοσιευμένας συζητήσεις ἐπὶ παντὶ νομοσχεδίῳ καὶ τὰς ἀπαντήσεις τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων πρὸς πᾶσαν κατὰ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ μομφήν, ὑπολαμβάνουσιν ἐν ταῖς συζητήσεσι τῶν μὴ αἰρετῶν μελῶν. Μετὰ πλείους ὅθεν εὐχαριστήσεως ἀνέγνωμεν ἐσχάτως ἐντονὸν διαμαρτύρησιν τοῦ ἀξιότ. βουλευτοῦ Λεμυσοῦ — Πάφου κ. Ι. Δ. Καρεμφυλάκη πρὸς τὸν δικηγόρον τοῦ Στέμματος κ. Κόλλυερ παρενείραντα ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ «περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν πυροβόλων δασμοῦ» ὑποσηρίξει τοῦ, τὴν μομφὴν ὅτι, «εἰς τὸν λαὸν ἐδόθη μέτρον, ὅπερ ὀλίγον ἐννοεῖ καὶ ὅπερ ὀνομάζεται ἐλευθερία· συνεπεία δὲ τούτου ἡ ἀκυσνομία ἔχει ἐν τινὶ μέτρῳ δεδουλευμένας τὰς χεῖρας».

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Νομοθετικοῦ — ἀπαντᾷ ὁ κ. Καρεμφυλάκης — εὐδένποτε, νομίζω, ἠκούσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ πικρότερα καὶ δριμυτέρα εἰρωνεῖα ἐκείνης, ἣν ἐξήνεγκε πρὸ μικροῦ ὁ ἐντιμὸς δικηγόρος τοῦ Στέμματος κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Εἶπεν ὅτι ἐχορηγήθη εἰς αὐτὸν τηλικαύτον μέτρον ἐλευθερίας, ἥς δὲν ᾗτο ἄξιος καὶ ὅτι δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ αὐτήν. Παρεκτείνω τὴν ἐννοίαν καὶ λέγω ὅτι ὁ ἀφορισμὸς οὗτος δι' ἡμᾶς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ εἶνε τι πλεον ἢ εἰρωνεῖα, εἶνε ὕβρις, ἣν οὐδαμῶς δυνάμεθα νὰ ἀνεχθῶμεν καὶ καθ' ἧς ἐξ ὀνόματος πάντων ἀντιτάσσω διαμαρτύρησιν τὴν μᾶλλον ἐντονὸν, τὴν μᾶλλον ἐπίσημον. Τὸ βαρὺ νόσημα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ αἰτίαν καὶ γένεσιν ἔχει τὴν ἐν παντὶ ποικιλότροπον δέσμευσιν, τοῦτο δὲ κυρίως ἀποτελεῖ τὸ δικαιοτέρον καὶ βασιμώτερον τῶν παραπόνων αὐτοῦ. Ποῦ καὶ πότε εἰσακούεται ἡ φωνὴ αὐτοῦ, καὶ ποσάκις δὲν ἀποπνίγεται αὐτὴ ὑπὸ τῶν ἀπειραρίθμων περιορισμῶν; Ἰσα ἰσα πάσχομεν ὑπὸ πολιτικῆς ἀσφυξίας. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναπνεύσωμεν, οὐδὲ νὰ κινήσωμεν ἐλευθέρως οὔτε ἐδῶ ἐν τῇ Βουλῇ, οὔτε ἐν τοῖς Δημοτικοῖς Συμβουλίοις, οὔτε ἐν τοῖς Ἐπαρχιακοῖς καὶ μάλιστα τῷ Κεντρικῷ Ἰδαρέ. Ἐκεῖνο ἄρα ὅπερ ἐλλείπει ἡμῖν, εἶνε ἡ ἐλευθερία, καὶ ἐκεῖνο οὐκ ἀπόλυτον ἔχομεν χρεῖαν ἵνα ὀρθοποδήσωμεν, οὐδὲν ἄλλο εἶνε, ἢ ἡ τοσοῦτον καλῶς νοουμένη καὶ τόσῳ ἀκριβῶς ἐκτιμωμένη παρ' ἡμῖν πραγματικὴ ἐλευθερία. Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ παρέχασιν. . . Ἀναλογώτερα μέτρα, λέγει ἐν τέλει ὁ κ. Καρεμφυλάκης. — Θὰ ᾗσαν κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην νομοσχέδια περὶ ἀγροτικῆς ἀκυσνομίας, περὶ διορισμοῦ ἐγχορηγίων ὡς ἀξιοματικῶν καὶ τῶν λεγομένων ἐπιθεωρητῶν τῆς Ἀκυσνομίας, περὶ ὑποβολῆς τοῦ καταγεγραμμένου εἰς ἀκέραιον καὶ ἄλλα παρόμοια. Μέχρις ἐνδὲς σημείου ἐπιτοχῆς ἦν ἡ εἰρήνη ὁ τόπος εὐρίσκειται εἰς ἀκυσνομολογίαν

κρίσιν, δηλῶ ὅτι πάντα τὰ αἰρετὰ μέλη εἴμεθα ἀπερχισμένα νὰ καταφριζώμεν πᾶν νομοσχέδιον, ἔχον καὶ τὸν ἐλάχιστον φορολογικὸν χαρακτήρα.

Συγγαίρομεν τῷ κ. Καρεφυλάκη διὰ τὴν ἐντόνον ταύτην λογικὴν καὶ αξιοπρεπὴ γλῶσσαν του δι' ἧς μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του ὑπερμαχεῖ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ ἐν ἀντιπροσωπεύει.

Ἐν τούτοις ὅμως φρονούμεν ὅτι ἐὰν διὰ τινος τρόπου ἦτο δυνατόν νὰ περιορισθῇ ὀλίγον ἡ μεγάλη αὕτη χρῆσις τῶν ὅπλων, ὡς καὶ τῶν μαχαιρῶν, τὰς ὁποίας μεθ' ὑπερφανείας πολλοὶ χωρικοὶ φέρουσι καὶ μετὰ μεγίστης ἐπιδειξέως δεικνύουσιν αὐτάς, ἀρκετὰ ἐξεχούσας τῆς ζωῆς των, θὰ ἔφερε νομίζομεν καλὸν ἀποτέλεσμα.

Καὶ δὲν παρεδεχόμεθα μὲν ὅτι ἐν νομοσχέδιον, ἀπαγορεύον τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων, ἡ δύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς φύσει κακουργοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ διαπράττωσι τὰ κακουργήματά των, οὐχ ἦττον ὅμως ἐπειδὴ τὰ περισσότερα τῶν κακουργημάτων διαπράττονται ἐν ὥρᾳ ἐξάφνης, ἢ μέθης ἢ καὶ ἀναδρασμοῦ αἵματος, ὅταν δὲν ἔχῃ ὁ ἐξαφθεὶς ἢ ὁ ἐρεθισθεὶς πρόχειρον τὸ ὅπλον ἢ τὴν μάχαιραν, θὰ ἔχῃ ἐν εὐσχημον μέσον ὑποχωρήσεως, ἢ θὰ εὐρίσκειται οὕτω πρὸ κωλύματος σωτηρίου, κωλύματος τοῦ ὁποίου μετ' εὐχαριστεως θὰ κάμνῃ κατόπιν μνείαν καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ κωλυθεὶς. «Ὁ διὰ βόλος νὰ τὰ τερίσῃ—λέγει σχεδὸν πάντοτε ὁ διαπράξας τὸν φόνον—εὐρέθη καὶ τὸ τσουφέκι (ἢ τὸ μαχαίρι) 'ς τὸ χέρι μου.» Ἐνῷ ἄλλος «ὁ Θεὸς πύδωκε καὶ δὲν εὐρέθη τὸ ριζόλβερ (ἢ τὸ μαχαίρι) 'ς τὸ χέρι μου—λέγει—εἰδὲ θὰ ἐβλεπες.»

Συμφωνοῦμεν καὶ μετὰ τοῦ ἀξιοτ. βουλευτοῦ Λευκωσίας κ. Πασχάλη ὅτι «εἶνε λυπηρὸν διὰ τόπον τόσῳ μικρὸν ὅστις πληθύνει 30 χιλ. λίρας δι' Ἀσυνομίαν νὰ καταφεύγωμεν εἰς τοιαῦτα μέσα» καὶ ὅτι «διεπράχθησαν κακουργήματα καὶ με πέτρας καὶ με ματσούκας» καὶ ὅτι «δὲν δύναται τις νὰ πιεσθῇ ὅτι ἐμποδίζονται τὰ κακουργήματα διὰ τοιούτων μέσων» ἐπιχειρήματα τῶντι λογικώτατα, πλὴν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ κ. Σουέτεγχαμ ὅτι «ὅταν τις κρατῇ πυρεβόλον καὶ προκληθῇ, ὑπάρχει μέγας πειρασμὸς ὅπως τὸ μεταχειρισθῇ.»

Εἴπομεν ὅμως καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι κάλλιστον θὰ ἦτο ἂν ὑπῆρχε τρόπος πρὸς περιορισμὸν τῆς καταχρήσεως τῶν ὅπλων καὶ μαχαιρῶν, τρόπος ἀποκλείων καθ' ὀλοκληρίαν πάντα φορολογικὸν σκοπὸν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ τοιοῦτος, διότι καὶ ἐὰν διακηρυχθῇ ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ὀπλοφορία ἢ ἡ μαχαιροφορία ἐπὶ ποινῇ προσέμου θὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ τοῦτο ἔχει τὸν φορολογικὸν του σκοπὸν τὸ πρόσμιον, ἐξ ἁλλοῦ δὲ μία τοιαύτη ἀπαγόρευσις δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γείνη. Ἄρα τὸ νομοσχέδιον φρονούμεν ὅτι ὑπερβαίνει ὑπὸ τῆς ἐξῆς ὁρθῆς σκέψεως: Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀσφαλείας εἶνε οἱ εὐποροὶ οἱ τοιοῦτοι δὲ δύναται νὰ ἀγοράζωσι χάριν ἀσφαλείας των καὶ ἀκριβὰ ὅπλα, τὰ ὅπλα βεβαίως, καθὼς εὐποροὶ, δὲν θὰ μεταχειρισθῶσι διὰ κακουργήματα. Κακουργοὶ εἶνε οἱ δυσχερεῖς καὶ ἀπαισι, αὐτοὶ δὲ δὲν θὰ δύναται ν' ἀγοράζωσιν οὕτε εὐθηνά ὡς ἐκ τοῦ βεβαίου φόρου εἰσαγωγῆς, οὕτε δι

ὑπάρχει πιθανότης ὅτι κατὰ 50 τοὐλάχιστον τοῖς 100 θὰ ἐλαττωθῶσιν οἱ φόνοι.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καὶ πάλιν παράπονά κατὰ τοῦ καιροῦ. Ἀπὸ 20 ἡμερῶν καὶ εἰς πλεῖστα μέρη ἀπὸ μηνὸς, οὐδὲ σταγὼν ἔπεσε, τὰ δὲ σπέρματα ἐμαράνθησαν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἐμελλον ν' ἀναπτύξωσι τοὺς στάχυας καὶ καταστήσωσι τοὺς τοὺς παχέας καὶ μακροὺς. Πρὸς ἐπιμετρονὸν φύλλον βόρρας κατεξήρανε τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἡ δὲ κάμψη, ἀναφανείσα κατὰ τὰ μέρη Μεσαορίας καὶ Καρπασίου ἐπήνεγκε φθορὰν ὅσπην οὐδ' ἡ ἀκρις προὔξεναι καθ' ἃ γράφουσιν ἡμεῖν.

Τὰ χάλκινα γρόσια, ὡς προεβλέπομεν, κατεπλημύρισαν τὴν ἀγοράν μας. Μετ' ἀθυρίας βλέπουσι τοῦτο οἱ ἔμποροι, ἀλλ' ἦτο ἐπόμενον, ἀφοῦ, ὡς πολλάκις ἐγράψαμεν περὶ τούτου, τὰ 180 χαλκ. γρόσια, τὰ ὅποια λαμβάνει τις εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λάρνακος ἢ Λευκωσίας ἀντὶ μιᾶς ἀγγλικῆς λίρας, ἐνταῦθα ἔχουσιν ἀξίαν 135 γροσίων ἀντὶ 132 ὡς τιμᾶται ἡ λίρα. Ἄρα, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἔχομεν ὑπερτιμημένον τὸν χαλκὸν ἔπεται ὅτι οὗτος θὰ συρρεύσῃ ὅλος ἐδῶ. Ἰδοὺ ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς πλεονάσεως τοῦ χαλκοῦ καὶ ὅχι, ὡς φρονοῦν οἱ ἀνθιστάμενοι εἰς τὴν ὑψώσιν τοῦ νομίσματος, ὅτι τότε θὰ ἔχωμεν χαλκὸν πολὺν ὅταν γείνη ἡ ἀγγλ. 180 γρόσια. Ὁφείλει ἡ πόλις νὰ λάβῃ ἀμέσως κατάλληλα μέτρα ὡς πρὸς τοῦτο διότι ἐντὸς ὀλίγου ἡ πόλις καὶ τὸ διαμέρισμά μας θὰ ἀπορροφήσῃ ὅλον τὸν χαλκὸν τῶν ἄλλων πόλεων καὶ θ' ἀναγκάσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς νέαν ἐκδοσὴν χαλκίνων γροσ. Εἰς Λευκωσίαν, καθ' ἃ πληροφоруόμεθα, διὰ ν' ἀλλάξῃ τις μίαν ἀγγλ. λίραν μὲ χαλκ. γρόσια πρέπει νὰ περιφέρηται εἰς τὴν ἀγορὰν ὀλόκληρον ἡμέραν.

Ἐπειδὴ πλεῖστοι μὲν πολῖται δὲν θεωροῦσι καμμίαν ζημίαν τὸ νὰ ὑψωθῇ τὸ νόμισμα, πλεῖστοι δὲ πάλιν ἀνθίστανται εἰς τοῦτο, φρόνιμον θὰ ἦτο νὰ συνέλθωσιν ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ ἐκεῖ νὰ συζητηθῶσι καὶ ν' ἀναπτυχθῶσιν οἱ λόγοι ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει ἐκάστη μερὶς τὴν ἰδέαν τῆς καὶ νὰ ἐπέλθῃ μία διόρθωσις τῶν πραγμάτων, διότι, ὡς ἀποδεικνύεται ἤδη, ἐντὸς ὀλίγου θὰ φορτωθῇ ἡ ἀγορὰ καὶ οἱ χωρικοὶ μας ἀπὸ χαλκὸν καὶ μόνον χαλκὸν.

Πλησιάζουν καὶ πάλιν αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς ὁ ναὸς τῆς ἁγίας Νάπας θὰ σμικρυνθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὰ κατ' αὐτοῦ παράπονά μας ν' ἀκουσθῶσι καὶ πάλιν μέχρι τῶν Ἀθηνῶν. Εἶνε νομίζομεν ὁ κατάλληλος πλέον καιρὸς, ἐὰν τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργείας τούτου δὲν

παρεπέμφθῃ εἰς τὰς ἐλληνικὰς καλένδας, νὰ γείνωσιν αἰδαναγκαῖαι ἐνέργειαι ὅπως μὴ καὶ πάλιν παρέλθῃ ὁ καιρὸς χωρὶς νὰ γείνη τι. Δεόν ἡ ἀπὸ πέρυσι σχηματισθεῖσα ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ (διότι οὐδεὶς νομίζομεν ὑπάρχει λόγος δι' ὃν ἀπηλλάχθῃ αὕτη τῶν καθηκόντων τῆς) νὰ συνέλθῃ, προσκαλοῦσα μάλιστα καὶ τὰ δύο παραιτηθέντα ἔκτοτε μέλη, τῶν ὁποίων τὴν παραίτησιν δὲν πρέπει νὰ δεχθῇ, καὶ νὰ συσκεφθῇ ἐγκαίρως περὶ τοῦ ἔργου. Ἀρκεῖ πιστεύομεν πλέον ἢ ἀπὸ ἑτοὺς εἰς ἑτος ἀναβολὴ τοῦ λίαν ἀναγκαίου τούτου ἔργου.

Σὺν τῷ ζήτηματι ὅμως τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγκη ἐπείγουσα εἶνε νὰ σκεφθῇ ἡ πόλις καὶ περὶ τοῦ ἀλληλοδιδασκικοῦ σχολείου ἀγ. Νάπας. Τὸ σχολεῖον τοῦτο, πρῶτον μὲν, ὡς ἐκ τῆς ἀθλίας θέσεως ἐν ἣ εὐρίσκεται ἡ μία καὶ μόνον αἰθουσά του, περιχλεισμένη ὡς φρονοκομεῖον ἐντὸς ὑψηλῶν τοίχων, οὐδεμίαν ἀνανέωσις ἀέρος εἶνε δυνατὴ, ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους ὅθεν δέχεται τὸν ἀέρα ὑπάρχουν αἱ μεγαλειτεραι δυσωδίαι (ἀναγκαῖα, νεροχῦται καζανίων κ. λ.) δεῦτερον δὲ, ὡς ἐκ τοῦ δυσαναλόγου καταστάντος ὡς πρὸς τὸν χῶρον ἀριθμοῦ τῶν παιδῶν κατήντησε τῇ ἀληθείᾳ ἀνυπόφορον. Πολλοὶ ἀπεφάνθησαν κατὰ τῆς καταστάσεως ταύτης τοῦ σχολείου καὶ δημοσιεύομεν τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν πολιτῶν ὅπως ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια διὰ οἶκημα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῶσι τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας τὰ καθαροῦ ἀέρος δεόμενα φίλτατά των. Ἀρκεῖ νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὸ σχολεῖον διὰ νὰ αἰσθανθῇ ἀμέσως πόσον δυσώδης καὶ μολυσμένος ἀὴρ κυκλοφορεῖ ἐντὸς τοῦ σχολείου. Εἶνε κρίμα, ἡ εὐάερος Λεμησσὸς νὰ ἔχῃ τοιοῦτο σχολεῖον. Τὸ ζήτημα τοῦτο θεωροῦμεν πλέον κατεπεῖγον τοῦ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων.

Λυπούμεθα πολὺ ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον κατεχωρίσθη ἐπιστολὴ τις καθαπτομένη τοῦ κ. Χάκκετ ὅπως ἀνακρίβης καθ' ἃ κατόπιν ἐμάθομεν. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀφοῦ κατόπιν ἀνέγνωμεν μετὰ προσοχῆς αὐτὴν εἰς τὸ ἐκτυπωθὲν πλέον φύλλον, ἐγεννήθη ἐν ἡμῖν ἡ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφομένων, καθόσον μάλιστα γνωρίζομεν ὅτι ὁ Ἀγγλὸς οὗτος εἶνε εὐγενέστατος τοὺς τρόπους καὶ φύσει καλὸς ἄνθρωπος διὸ καὶ ἀπολαύει γενικῆς ἀγάπης. Ἐρευνήσαντες λοιπὸν ἐμάθομεν ὅτι τὰ πράγματα εἶχον ὅπως ἀλλοίαν ὄψιν ἢ ὡς ἐξετέθησαν, καὶ ἐκφράζομεν τὴν εὐλικρινῆ λύπην μας διότι ἄκοντες προσεβάλομεν τὸν εὐγενῆ τοῦτον Ἀγγλον.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀντιπροσώπων μας ἐπὶ τῆς νῦν καταστάσεως τῶν κτηματολογίων καὶ ἐπὶ τοῦ

αδίκου ὅλως καὶ παρανόμου συστήματος καθ' ὃ, ὅταν πρόκηται νὰ μεταβιβασθῇ ἐν οἰονδήποτε κτήμα ὅσον μικρᾶς ἀξίας καὶ ἂν ἦνε, ἀνάγκη πρῶτον νὰ πληρωθῶσιν οἱ ὀφειλόμενοι διάφοροι φόροι καὶ τοῦ πωλοῦντος καὶ τοῦ ἀγοράζοντος. Ὁ πωλητὴς καὶ ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦνται ἀπὸ σήμερον νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους τοῦ οἰκονομολογικοῦ ἔτους 88, τὸ ὁποῖον εἰσέτι δὲν ἤρχισεν εἶναι δίκαιον τοῦτο; Ὁφείλουσι, νομίζομεν, οἱ κ. ἀντιπρόσωποι νὰ ποιήσωσι λόγον περὶ τούτου εἰς τὸ νομοθετικόν.

* *

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐσπέρας περὶ ὥραν 11 τρεῖς στρατιῶται, ἡθελήσαν φαίνεται νὰ γευθῶσι τῆς ἡδονῆς τῶν κυλούντων βαρέλια, ἢ νὰ γευθῶσι τοῦ περιεχομένου τοῦ βαρέλιου, καὶ ἔλαβον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ὅπου συνήθως ὑπάρχουν πολλὰ ἐκτεθειμένα, ἐν βαρέλιον, πλήρες βέβαια οἴνου, διότι ἐδῶ εἶνε ἡ οὐσία, καὶ τὸ ἐκύλησαν εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν, νὰ τὸ πάρωσι Κύριος οἷδε ποῦ, καὶ τότε νὰ κλίνωσι γόνυ ἐνώπιόν του, ὅπως εἰλικρινέστερον θύσωσι τῷ προσφιλεῖ αὐτῶν Βάκχῳ, ἀλλ' ἡ ἡμέτεροι, ἀφίνουν κανένα νὰ ἐκτελέσῃ ἀνενοχλήτως τὰς θυσίας του; τοὺς ἔτρεξαν καὶ κατῴρθωσαν νὰ τοῖς ἀφαιρέσωσι τὸ προσφιλὲς εὖρημα ἀφοῦ εἰδοποίησαν καὶ τινὰς κλητῆρας. Παρομοίαν πράξιν δὲν ἐνθυμούμεθα ἐν Λεμησσῶ. Μὴ χειρότερα!

* *

Καθ' ἃ ἐκ Λάρνακος πληροφοροῦμεθα, διάφοροι τραγικαὶ σκηναὶ ἔλαβον ἐκεῖ χώραν τὴν προχθὲς Τετάρτην μετὰ μεσημβρίαν κατὰ τὰς ἀναπληρωματικὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ὥστε ἐδέησε νὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἀστυνομία ὅπως καθυσχάσῃ τὰ πράγματα. Τοῦτο δὲ μᾶς ἔλειπε. Καὶ ταῦτα μὲν φαίνονται ὅτι εἶνε συμπτώματα τοῦ ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐνδιαφέροντος τοῦ δημοσίου, πλην ὅχι καὶ νὰ προβαίνωσι τὰ πράγματα μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε νὰ φαίνονται ὅτι πρὸς κερασμὸν ἀτομικῶν καὶ κομματικῶν παθῶν γίνονται.

* *

Χθὲς ὁ ὄρμος μας ἐφιλοξένησεν Ἰταλικὸν πόλεμικὸν πλοῖον, φέρον τὸν ὑποναύαρχον τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου. Ἐχαιρέτησε τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν δι' 11 κανονοβολισμῶν καθ' ἣν στιγμήν ἐπεσκέπτετο αὐτὸ ὁ διοικητὴς τῆς πόλεως μας. Ὁ ὑποναύαρχος ἐξῆλθε καὶ περιεφέρετο ἐντὸς τῆς πόλεως συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Σ. Φραγκοῦδῃ, ἀντιπροσωπεύοντος τὸν ἀπουσιάζοντα εἰς τὸ Νομοθετικὸν πατέρα του, πράκτορα ὡς γνωστὸν τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλείου. Τὸ ἐσπέρας τὸ πλοῖον ἀνεχώρησε.

* *

Τινὲς, ἐν τῇ ἀπορρίψεως τῆς προτάσεως τοῦ κ. Ν. Ἰωαννίδου ὡς δημοτικῶν συμβουλῶν διαφύλαξιν τῶν παλαιῶν φιλολογικῶν, ἐκφράσαντο κακουργῶς πρὸς τὴν

προσβολῇ κατὰ τοῦ κ. Ν. Ἰωαννίδου. Ἀγνοοῦμεν ἡμεῖς ποῦ ἐγχείται τὸ προσβλητικόν, εἰπόντες ἀπλῶς ὅτι «ἀπερρίθη ἡ πρότασις ὡς παράτυπος». Ἀπελάντας μάλιστα δημοσιεύσαντες ἡμεῖς χάριν πλειοτέρας ἀκριβείας τὰ λαβόντα χώραν, εἰλικρινῇ πρόθεσιν εἰχομεν νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν κ. Ν. Ἰωαννίδην ὡς θεωρηθέντα ἱκανὸν καὶ κατὰλληλον ὑπὸ τῶν πολιτῶν νὰ καθέξη θέσιν δημοτικοῦ συμβούλου πλην ἢ «πρότασις ἀπερρίθη», χάριν δὲ πλειοτέρας σαφηνείας λέγομεν ἤδη ὅτι ἡ πρότασις ἀπερρίθη, διότι ἀντὶ ἐνὸς ὑποστηρικτοῦ, ὡς ὁ δημοτ. νόμος διακελεύει, εἶχε δύο ἢ πρότασις τοῦ κ. Ν. Ἰωαννίδου. Ἰδοὺ τὸ μόνον ἀληθές.

* *

Τὴν προσεχῇ Τρίτην, 3 Ἀπριλίου, θέλει λάβῃ χώραν ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ διαμερίσματος Λεμησσῶ—Πλάου ὅπως καταλάβῃ τὴν χρεώσασιν ἐν τῷ Νομοθετικῷ θεσίν τοῦ μακαρίτου Δ. Α. Νικολαΐδου. Ἀγνοοῦμεν διατελοῦσιν εἰσέτι οἱ προταθέντες.

* *

Ἐξεδόθη καὶ τὸ γ' βιβλίον τῆς ἀξιολόγου καὶ ἀξιαναγνώσου «Βιβλιοθήκη τοῦ λαοῦ» τοῦ κ. Ζύγουρα, πραγματευόμενον περὶ τοῦ «πῶς γίνονται τὰ χρήματα» καὶ ἐμπεριέχον ὡραίας καὶ πρακτικωτάτας συμβουλὰς.

Καμὴ φορὰ ἔς τὴν κοινωνίαν
λέγει κανεὶς χωρὶς νὰ θέλῃ
καὶ ξυδοὶ παρὶς τὸ μέλι
ἀπὸ κακὴν πληροφορίαν.

προχθὲς κ' ἐγὼ ὁ καυμένος
εἰς τὴν τετάρτην μου τὴν πτίση
κάτι ποῦ εἶχα τραγουδήσῃ
εὐρέθην ὅλος λανθασμένος.

ὅτι τὸ στόμα τοῦ «Διαβόλου»
διὰ τὸν Χάκετ εἶχε ψάλλῃ
μυθῶν τῶν τέτοιον χάλι
χώραν δὲν ἔλαβε διόλου.

κάμποσιν ἀληθῶς λυποῦμαι
γιατὶ ὁ εὐγενὴς αὐτὸς
τώρα καθὼς πληροφοροῦμαι
ἀπ' ὅλους εἶνε ἀγαπητός.

«Διαβόλος»

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλ.» (ἐνταῦθα)
Δημοσιεύσατε παρακαλῶ, τὰ ὀλίγα
ταῦτα ἄτινα θὰ σὰς πῶ, ἐνὸς συμβάντος
ἐδῶ στὴν Λεμησσὸν ἔς τὰς δώδεκα τοῦ
Μάρτι τοῦ 88, ἡτὸ Σάββατον βράδυ καὶ
περὶ τὰς ἑπτὰ, ὅτε περνοῦσιν Ἀγγλος τις
ἀπὸ τὴν ἀγορᾶν, ὡς ἐκ τοῦ σχήματός του
ἐξέλαβον ἐγὼ, νὰ ἦν εὐπατρίδης καὶ σὰς
τὸ βεβαίῳ ἐβάδιζε μὲ βῆμα ταχὺ ὡς συν-
ηθεῖ ἀλλ' αἰφνης τὸ βροδύνει καὶ εἰτα
σταματεῖ. Ἐσπεύσα γὰρ νὰ εἰδῶ τι εἶχε τοῦ
συμβῆαι καὶ αὐτὸς μὲ τ' ἀγγλικά του μὲν
λέγει καὶ τι, μὰ ἐγὼ ὁ καινέρος δὲν ξέ-
ρω ἀγγλικά, κ' ἤρχισα νὰ χάνω καὶ τὰ
ἐλληνικά μ' ἠρώτησε λοιπὸν διὰ διεξη-
γέως ποῶς κατοικεῖ τὰν ὡρῶν ποῦ ἴστα-
το ἐμπρὸς, ἐνόησα ἀμέσως πῶς τοῦ χυσοῦν
νερόν κ' εὐθέως τοῦ τὸ εἶπα πῶς εἶνε
πυραγίδον του εἶπα καὶ τὸν κάτοχον πῶς
λέγεται Ἀττοθρ, τὸν γράφουν σὺν χάρ-
τι τοῦς καὶ μ' ἀποχαιρετοῦν. Ἰδοὺ τί ὁ-
πορεῖ τις πλοῖον στὴν Λεμησσὸν, ἀπὸ
τῶν πυραγίδων τὸν μέγαν ἀριθμὸν ἀλλὰ
τί εἶπα; ὁφείλω ἀγγλίζωσιν ζητῶ γὰρ
εἰν καὶ αὐτοὶ σταλάδι διὰ τὴν Λεμησσὸν.
Ὁ ρατισμένος ἔχει λοχὸν γὰρ εἶν' ἀνὴρ.

τερος ἐδῶ, καὶ εὐχομαι νὰ ἐνεργήσῃ γὰρ
τὸ τὸν τοῦ καλῶ. Ἐνεργήσατε καὶ σεῖς
μέλη Δημοκρατικὰ γὰρ νὰ μὴ γίπουν
στοὺς διαβάτας ἀκάθαρτα νερά. ἂν καὶ
ὅλοι τὴν γνωρίζουν τὴν δραστηριότητά
σας, ἐργασθῆτε καὶ γὰρ τοῦτο ὅλοι μὲ τὰ
σωστά σας, ἐγὼ ἀναμένω ὁμῶς τὸ ἰδῶ, γὰρ
τὸ συμβῆναι τοῦτο εἰς τὸν ἰσχυρόν, ἂν στεί-
λῃ προσκλητήριον στὴν χύσασιν νερόν.
Εἰς Μυριανθεύς.

Ἐκ Λευκωσίας.—Τὸν κ. Κεῖτ ἀστυνόμενον ἀκολουθεῖ
πάντοτε ὁ κύων του. Πρὸ τινῶν λοιπῶν ἡμερῶν διαβαι-
νόντων ἀμφοτέρων ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ὁ δεύτερος, μὴ δι-
αχθεῖς φαίνεται καλῶς τὴν εὐπρεπὴ συμπεριφορὰν, ἐ-
σκήνωσε τὸν πόδα του νὰ οὐρήσῃ ἐπὶ τῶν πρὸς πώλησιν
ἐκτεθειμένων ἐκεῖ λαχνικῶν, ὁ δὲ κύριος τούτων, παι-
δίον τι, ἀγνῶν τὴν ἀγγλικὴν νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν
κύνα τὸ ἀτοπον τοῦτο, τὸν ὥρηνεν ἄκρῳ τὸ ποδὶ διὰ νὰ
μὴ οὐρήσῃ ἐπὶ τῶν τροφίμων· ἀλλὰ τοῦ κυνὸς εἰδοποιή-
σαντος τὸν κύριόν του ὅτι τοῦ ἐτάραξαν τὴν ἡσυχίαν,
ὁ κύριος διὰ τοῦ μαστιγίου του κατέφερε 3—4 μαστι-
γώσεις τοῦ δυστυχικοῦ παιδίου, ἐνώπιον πολλῶν, ἀπαθῶς
θεωμένων τὸ πρᾶγμα. Τὸ παιδίον ἐνήγαγε τὸν ἀστυνό-
μον καὶ ἐμπαύρως ἀπέδειξε τὸ ἀληθές τῆς ἀγωγῆς
του, τὰ παρελθόν δὲ Σάββατον ὁ Ἀγγλος δικαστὴς κ.
Σίγαρ ἐκδικάσας τὴν ὑπόθεσιν κατέδικασε τὸν κ. Κεῖτ
εἰς πρόστιμον μόνον δύο ἀελλινίων, προσθέσας ὅτι τοῦ
αὐτοῦ καὶ ὁ ἴδιος θὰ ἐπράττειν, εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. ἀ-
στυνόμενου καὶ θὰ ἐφήρμοζε καὶ καθ' ἑαυτοῦ τὸν αὐτὸν
νόμον. Ἰδοὺ τὸ πέρας τῆς δίκης, ἀλλ' ἡμεῖς, νομίζομεν,
ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει τὴν αὐτοδικίαν, ὡς καὶ ὁ
δικηγόρος τοῦ ἐνάγοντος, κ. Ι. Θεοδότου ἔλεξεν ἐν τῷ
δικαστηρίῳ ἄλλως πρὸς τί οἱ νόμοι καὶ τὰ δικαστήρια;

Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ συνεζήτητο ἐν τῷ Νομοθε-
τικῷ τὸ «περὶ προστασίας τῶν ζώων» νομοσχέδιον,
ὅπερ, τροποποιηθέντος ἢ μάλλον ἀλλοιωθέντως ὑπὸ
τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν, ἤρξατο ἡ κατ' ἀρθρα ἐπιψή-
φισις καὶ ἐξακολουθεῖ εἰσέτι μετὰ πολλῶν ἀγορεύσεων
καὶ πεισματοῶν συζητήσεων.

Τῇ ἀληθείᾳ οἱ ἡμ. βουλευταὶ θαρραλέως καὶ πρε-
πόντως συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τοῦ τλήμονος τούτου τόπου
ἰδίᾳ δὲ ὁ ἐνθερμος καὶ ἀτρόμητος πατριώτης κ. Λι-
σίδης, ὅστις φιμῶναι τὰ στόματα τῶν ἐπιτήμων μελῶν.
Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ σύμπνοια αὐτῶν ἀξιωματικῶν βουλευ-
τῶν μας καὶ ἡ ἀνδρική αὐτῶν στάσις θέλει ἐξακολου-
θήσῃ μέχρι τέλους τῆς συνόδου.

«Εἰς λευκόθρις»

Φίλη «Σάλπιγξ» (ἐκ Λάρν. 24 Μαρ. 88).

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, διεξήγετο πεισματοῶς
ὁ τῆς ἐκλογῆς τῶν Δημοκρατικῶν μελῶν ἀγων.

Δύο στρατόπεδα ἐστήθησαν, τὸ μὲν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν
τῶν τορίων μὲ πρόεδρον τὸν τὸν Κύριον Ν. Ρούσσον,
τὸ δὲ ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων μὲ πρόεδρον τὸν τὸν Κύ-
ριον Ν. Α. Γεωργιάδην.

Σήμερον ἠνοίγησαν αἱ Καλπαί, αἵτινες ὑπέδειξαν
Δημοκρατικὰ μέλη τοὺς Κυρίους Ν. Α. Γεωργιάδην,
Σοφοκλῆν Νικολαΐδην φιλελευθέρους, καὶ τοὺς Κυρίους
Ν. Ρούσσον καὶ Θωμᾶν Πέτρου τορίους, ἐναπολείπεται
ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς ἀκέρη μελούς, ὅπως τὰ μέλη συμπε-
πληρωμένα ἐκλέξωσι μετὰ τῶν τὸν πρόεδρόν των.

Τοσαύτη ζωηρότης καὶ ἐνδιαφέρον ἐκυκλοφόρει χθὲς
εἰς τὰς καρδίας τῶν ψηφοφόρων, ὥστε ἐνόμιζες ὅτι εὐ-
ρίσκεσαι πρᾶγματι εἰς πολέμικον στρατόπεδον, εἰς στρα-
τόπεδον μαχόμενον, καὶ ἀναμένον σπασμωδικῶς τὴν
ἐκδοσιν τῆς μάχης.

Αἱ ζητωγραφαὶ τῶν φιλελευθέρων, ὄντων πολυπλη-
θῶν ἀντήχουν ἀχρι τρίτου οὐρανοῦ, αἱ κατακραυγαὶ κα-
τὰ τοῦ καθεστώτος καὶ κατὰ τῆς ἐνεστώσης Δημο-
κρατικῆς ἐξουσίας ἦσαν ἀπερίγραπτοι.

Ἀπερῶμεν πῶς ὁ Κύριος Ν. Ρούσος, ἀκούων τὰς
τοσαύτας κατακραυγὰς δι' ἡδύλην, εὐγενῶς φερόμενος,
νὰ δώσῃ ἐπισήμως τὴν παραίτησιν τοῦ πρὸς κατέναντι
τῶν παθῶν. Πᾶσινα βέβαια δημοκρατικὰ θὰ ἀπέτα
καὶ ἀληθὲς ἀγάπη καὶ ἐλπίς θὰ καθίστατο ἄλλος
ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐκλογῆς καὶ εἰς τῆς πόλεως, πα-
ρηγῆται. Ἀπερῶμεν τῇ ἀληθείᾳ τὰ εἶνα ὅσα τὸν πο-
λιτικόν, καὶ ἐκείνῃ τῇ κακίᾳ κατακραυγῇ τοῦ

δημοσίου, καὶ χάριν τῶν ὁποίων ἀψηρῶν τὴν προστασίαν τῆς φωνῆς τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, ἀξίως τὴν ἐν τῷ Νομοθετικῷ ἔδρῳ των, σιγῶντων σφραγίσαν, καὶ ἔτρεξεν εἰς Λάρινα, ὅπως προστατεύσῃ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ φήρους, καὶ ἐνεργήσῃ πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐκλογῆς του.

Ἡ μερίς τῶν φιλελευθέρων, ἥτις ὡς φαίνεται θὰ ἐπιτύχῃ τῆς ἀρχῆς, ἐξέδοτο προγράμματα ἀφορώντα τὴν καλὴν διαχείρισιν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ὁρίων ἢ οὐσία ὡς ἀνδρική, ἐπὶ τῇ καὶ ὑπὸ τῶν ἐναντίων οἰτινες μυρολογούντες τὴν τύχην των, γῆχοντο, νὰ μὴ μείνωσι τὰ προγράμματα, γράμμα νεκρὸν. Τὸν κύριον Ν. Ρούσσον ἀν καὶ ἀνώτερον πάσης συμβουλῆς, θὰ ἐτόλμωμεν νὰ συμβουλευώμεν ὅπως χάριν τῆς κοινῆς καὶ ἰδίαις ἡσυχίας ἀπεχωρήσῃ τοῦ Δημοσίου, καὶ καταλείνῃ εἰς ἄλλα ἔργα ἐπιμελέστερα δι' ἐαυτὸν, καὶ τὸν κόσμον ὃν ἐτάχθη νὰ ὠφελήσῃ.

Εἰς ἀδιάφορος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Καὶ ὁ θάνατος τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ὡς καὶ ἡ ζωὴ του, εἶνε εἰρήνης ποιητικός. Πρὸ τοῦ θανάτου του τὰ ρωσικὰ στρατεύματα ἱστανται πενθοῦντα τὸν ἐπίτιμον στρατάρχην των καὶ θὰ πενθῶσιν ἐπὶ μνηρολόγησιν. Ὁ Φρειδερίκος νῦν αὐτοκράτωρ, καταλαβὼν ὡς ἡγίας τοῦ κράτους, ἐκεραιώσῃ καὶ πᾶσι τὰς ἀντισυνταγματικὰς τάσεις τοῦ σιδηροῦ ἀρχικαρχελλάρου Βίσμαρκ διὰ τῆς ὑπὲρ διατηρήσεως καὶ προστασίας τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν προκηρύξας του. Δυστυχῶς ἡ βασιλεία του πολὺ ὀλίγον θὰ διαρκέσῃ, πρὸς χάριν βεβαίως τοῦ κ. Βίσμαρκ, ὁ δὲ διάδοχος, ὁ μαθητὴς καὶ θιασώτης τοῦ Βίσμαρκ θὰ κυβερνᾷ τότε συμφώνως πρὸς τὰ νεύματά του, ἀλλὰ εἶνε πολὺ πιθανὸν ὅτι ἐκλιπὼντος ἤδη τοῦ γηραιοῦ Γουλιέλμου θ' ἀναγκασθῇ ὁ Βίσμαρκ ν' ἀποβάλῃ μεγάλην δόσιν τῆς ὑπερηφάνειας καὶ αὐθαδείας του καὶ ν' ἀσπασθῇ ἄλλῃ, ἀντίθετον ἴσως, πολιτικῇ. Αἱ συγγενήσεις ὅμως, φαίνεται, τὸν ἐβλάψαν καὶ πάσχει ἤδη. Ἀμφιβάλλομεν ἂν ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν θανόντα αὐ-

τοκράτορα ἦτο τόσο ἐιλικρινὴς ὥστε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ καὶ εἰς τὸν τάφον.

Ἡ Πύξ Πύλη πιεσθεῖσα ὑπὸ τῆς Ρωσίας ἠναγκάσθη νὰ πέμψῃ ἐγκύκλιον πρὸς τὸν Κοβοῦργον ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας ὅτι θεωρεῖ παράνομον τὴν καθόδον καὶ ἐγκατάστασιν του εἰς Βουλγαρίαν, ἀλλ' ὁ Κοβοῦργος πᾶν ἄλλο σκέπτεται ἢ νὰ δώσῃ ἀκρόασιν εἰς τοιαύτας πλεονεξίας διαμαρτυρήσεις, προετοιμαζόμενος ἐκ στρατιωτικῶς ἐν ἂντιστῇ φρεσὶ καὶ εἰς κομὴν ἀπόπειραν ὅπως ἐκδίδῃ τὸν Πόργω ὅμως ἀπέχει ἡ Πύλη τοῦ νὰ ἐπέμβῃ καὶ στρατιωτικῶς ὅπως καταστήσῃ σεβαστὴ τὴν κατὰ τῆς παρανομίας ἡγεμονίας δὴλωσιν τῆς. Ἐν τοιαύτῃ θέσει πραγμάτων, μένει νὰ ἴδωμεν τί σκοπεύει νὰ πράξῃ ἡ Ρωσσία, ἥτις βεβαίως δὲν ἔκαμε τὰς τρομερὰς ἐκείνας στρατιωτικὰς παρασκευὰς καὶ τὰς μεγάλας στρατιωτικὰς συγκεντρώσεις, χάριν μόνον μιᾶς πλατωνικῆς τῆς Πύλης δηλώσεως. Ὁ θάνατος ὅμως τοῦ Γουλιέλμου δι' ὃν ἐπὶ μῆνα θὰ πενθῶσι τὰ ρωσικὰ στρατεύματα καὶ ὁ ἐπικείμενος καθ' ὃ λέγεται θάνατος τοῦ νῦν αὐτοκράτορος, δι' ὃν πάλιν ἐπὶ ἕτερον μῆνα θὰ πενθῶσι, παρέχει εἰς τὴν Ρωσσίαν εὐσχημον μέσον τοῦ νὰ ἐξαγλήσῃ ἅλα τὰ πολιτικὰ καὶ διπλωματικὰ μέσα πρὸς ὅσον ὁλόν τε ὁμαλωτέραν τῶν πραγμάτων τροπὴν.

—Ὁ τύπος σχολιάζει μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τὴν προκήρυξιν τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου, ἐκτρακίησε δὲ τὰς δηλώσεις αὐτοῦ ὁ μὲν φιλελευθέρως ὡς θριαμβευτικὰς, ὁ δὲ συντηρητικῶς ὡς γλυκυπικρὸν (aigredoux).

Ἡ ἐρεία τῆς Αὐτοκρατείας Αὐγούστης ἐδιδιώθη.

Ὁ αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος ἐδέχθη εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τὴν ἐπιτροπὴν τῆς πόλεως τοῦ Βερολίνου.

Οἱ ἱατροὶ ἀποφαίνονται ὅτι εἶνε εἰς χαριστήριον ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τοῦ αὐτοκράτορος.

Βιέννη 26.—Ὁ Ν. Ἐλ. Τύπος γρά-

στικτικὴ πίστις.

499. Συμμαχία μεταξὺ Κλόβις καὶ Θεοδόχου.

500. Ὁ Γονδεβάλδης, ὁ Βουργούνδιος, καθίσταται ὑποτέλης εἰς τὸν Κλόβιν.

501. Οἱ Βουργούνδιοι νόμοι δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ Γονδεβάλδου.

502. Ὁ Καβάδης βασιλεὺς τῆς Περσίας ἐρημὸν μέρος τοῦ Ἀνατολικοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους.

—Ἡμαῖεν ὁ στέφανος Βυζάντιος ὁ γραμματεὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

504. Τὸ ἀνατολικὸν κράτος συνάπτει εἰρήνην μετὰ τοῦ Καβάδου.

207. Ὁ Κλόβις νικᾷ τὸν Ἀλάρικον, τὸν Οὐσίγροθον καὶ δέχεται πρεσβεῖαν συγχαρητήριον κομίζουσαν καὶ τὸ στέμμα τοῦ Αὐτικοῦ κράτους, ἀπὸ τοῦ Ἀναστασίου, αὐτοκράτορος τῆς Ανατολῆς.

508. Θεοδόριχος ὁ Μέγας νικᾷ τὸν Κλόβιν ἐν τῇ μάχῃ τῆς Ἀρελῆς (ARLES) καὶ τότε ποιεῖ εἰρήνην μετ' αὐτοῦ.

—Ὁ Ἀρθούρος ἡγήλασθη Πενδραγὼν, ἡτοι ἀνώτατος ἡγεμὸν τοῦ ἐν Κυμβρίχ (CUMBERLAND) Βρετανικῆς βασιλείου.

610. Ὁ Κλόβις κατέστησε τὰ Παρίσια μητροπόλιν τοῦ βασιλείου τῶν Φράγκων.

611. Θάνατος τοῦ Κλόβιν. —Διαφύλαξις τοῦ βρετανικοῦ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Κλόβιν, ὁ ἑστὶ Κλοταίριος καὶ Κλοβίριος.

612. Οἱ Ἑρβῆται πολεμοῦνται παρὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ ἐκδίδονται εἰς Ὀρέαν.

—Ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς Σαῦζα, καλεσθεὶς, τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐξέλασε τὸν Ἀνατόλιον ἀνατολὴν τοῦ ἰσχυροῦ τῆς Ἀ. Σουλῆ.

618. Τὸ Χριστιανικὸν ἡμερολόγιον τῆς διαρκείας

γρη ὅτι προῖδαι θ' ἀποθῶσιν αἱ ἐλπίδες τῶν προδωκόντων μεταβολὴν τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς, ἣν ἐξακολουθεῖ ρυθμίζουσα ἡ κραταιὰ χεὶρ τοῦ Βίσμαρκ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ.

Σάββατον 19 Μαρτίου. Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 54 ὥρ. ὥρ. 6 λ. 12.

Τετάρτη 23 Μαρτίου. Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 51 ὥρ. ὥρ. 6 λ. 15.

ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ

Κρατὶς ἔκδοσις	γρ.	140—145
συνήθη	"	100—120
κόκκινα χαλασμένα	"	60—80
ξυλισμένα	"	50—70
βαλὴ σούμα 19 βαθ. ἡ ἐκ. παρ.		40—43
Χαρτίσις εἰς τὰς ἀποθήκας	γρ.	84—85
τὸ χαλαστικὸν καντάρι.		

(Με λίραν Ἀγγλίας 132)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος ὅτι, ἐπειδὴ ἡ τῆς 23 Ἀπριλίου ἑσπέρη τοῦ Μεγάλομαρτύρος Γεωργίου συμπίπτει ἐφέτος τὸ μέγα Σάββατον, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ τύποι μεταθέτουσι ταύτην τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου, ὁπότε γενήσεται καὶ ἡ συνήθης πανήγυρις.

Λάρινα 1 Μαρτίου 1888.

Ἐκ τῆς Ἐπερίτης τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τοῦ Κοντοῦ

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Βασιλείου Ζ. Μαρτίου ὁδὸς Ἀγ. Γεωργίου, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ, πωλεῖται μακαρόνα, Νεαπόλεως πρωτίστης ποιότητος ἄβροχος καὶ νωπὴ, λιανικῶς μὲν πρὸς γρ. 3 3)4 ἡ ἐκ. ἡ, χονδρικῶς δὲ πρὸς γρ. 3 1)4.

τοῦ γένου εἰσάγετε ὑπὸ Διενυσίου τοῦ Μοναχοῦ.

517. Οἱ Γέται, βάρβαροι Οὐγγροτρανσυλβανοὶ, ἐρημύσιν τὴν Ἰλλυρίαν, Μακεδονίαν, καὶ Ἠπειρον.

518. Ἰουστίνος Α'. αὐτοκράτωρ τῆς ἀνατολῆς, ἀνυψώθη ἐκ τῆς ἀραρίας τοῦ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, θανόντος τοῦ Ἀναστασίου.

519. Ὁ Ἰουστίνος ἐπαναφέρει τὴν ὀρθόδοξον ἐπισκόπους καὶ καταδικάζει τοὺς Εὐτυχιανούς.

—Ὁ Καβάδης βασιλεὺς τῆς Περσίας προτείνει ἵνα ὁ Ἰουστίνος υἱοθετήσῃ τὸν υἱὸν τοῦ Χοσρόου, καὶ τοῦ Ἰουστίνου ἀποποιηθέντος, ἐγείρῃ πόλεμον κατ' αὐτοῦ.

525. Οἱ Ἀριανοὶ ἐπίσκοποι καθηρέθσαν ὑπὸ τοῦ Ἰουστίνου. —Τούτους ἐκαιοποίησεν μετὰ πολλῆς τιμῆς ὁ Θεοδόριχος.

—Ἡ Ἀντιόχεια καὶ πολλὰ ἄλλα πόλεις καταστράφησαν καθόλου ὑπὸ σεισμοῦ, πλὴν ἀνοικοδομήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰουστίνου. —Ὁ Ἰουστίνος υἱοθετεῖ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Ἰουστινιανόν.

526. Ὁ Θεοδόριχος φονεῖ τὸν συγκλητικὸν Βούθειον καὶ σύμμαχον, τὸν πενθερόν του, ὑπὸ δυσπιστίας.

—Εἰσάγῃ τὸ εὐχέλαιον μυστήριον.

527. Θανόντες ἐκ μελαγχολίας τοῦ Θεοδόριχου, διεδέχθη τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας ὁ τοῦ Εὐθερίχου, γαμβροῦ ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ Θεοδόριχου, υἱὸς Ἀθαλάριχος, τοῦ πατρὸς τοῦ πρώτου ἀποθνήσκοντος.

—Ἰουστινιανὸς Α'. διαδέχεται τὸν θανόντα πατέρα του Ἰουστίνον, εἰς τὴν αὐτοκρατερίαν τῆς Ἀνατολῆς.

529. Ὁ Ἰουστινιανὸς διὰ τοῦ Τριδωνιανοῦ ἐξέδωκε τὰς ἐκείνου βασιλίσσας καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὰς Νεαράς καὶ ἑτέρας γυναῖκες, κρησφύγετα, γυναικας, ὁμογενεῖς καὶ καλὰς μητέρας καὶ θυγατέρας.

(Ἰουστινιανὸς)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάββατος»

24. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.

(συνέχεια)

476. Ὁ Ὀρέστης ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ Ὀδοάκου βασιλέως τῶν Ερουλῶν.

—Ἡμαῖεν Ἰεροκλῆς ὁ πλατωνικὸς φιλόσοφος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

—Ἡ Ρώμη ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Ὀδοάκου, βασιλέως τῶν Ερουλῶν.

—Τὸ Αὐτικὸν Ρωμαϊκὸν κράτος καταστρέφεται, 507 ἔτη ἀπὸ τῆς περὶ Ἀκτιὸν μάχης, καὶ 1224 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης.

481. Κλόβις βασιλεὺς τῶν Φράγκων.

—Ὁ Ζήνων, διορίζει τὸν Θεοδόριχον τὸν Ὀστρογόθον στρατηγὸν του, καὶ ἀναδεικνύει αὐτὸν ὑπάτον.

483. Αἰτανεῖται καὶ Κώδωνες τὸ πρῶτον εἰσάγονται.

485. Μάχη ἐν Οὐσσόνις, κατ' ἣν ὁ Κλόβις, υἱὸς τοῦ Χυλδερίκου, ἐνίκησε τὸν Ρωμαίων στρατηγὸν Σαύριον.

—Ἡμαῖεν ὁ Γενάβιος, ἱερεὺς τῆς Μασσαλίας.

488. Ὁ Θεοδόριχος, ὁ Ὀστρογόθων βασιλεὺς, κατελοκληρίαν νικᾷ τὸν Ὀδοάκρον, καὶ ἀντικρινίζεται βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ζήνωνος.

490. Οἱ Βουργούνδιοι, ὑπὸ τὸν Γονδεβάλδον, ἐρημύσιν τὴν Ἰταλίαν.

—Ἡ Ἰρλανδία, καλεομένη Νήσος τῶν Ἀγίων, ὑπὸ τὴν περίεργον διὰ τὰ σχολαίᾳ τῆς.

491. Ἀναστάσιος αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς ἀνταρτίσας θανόντος τοῦ Ζήνωνος.

493. Θεοδόριχος ἐνέειλε τὸν Ὀδοάκρον καὶ ἐξέδωκε τὸν Ερουλὸν ἐπὶ τῇ Ρώμῃ ἐνταφιάσαι βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας.

497. Ὁ Κλόβις καὶ Φράγκοι ἐκπορεύονται ἐκ τῆς γρο-